

רִיטְיָטִי

ספור על ארנב ביטן שרצה חברים

גיל סתתי

איורים: איילת עין ורד

Contento de Semrik

ריטיטי

גיל סתתי

עורכים ראשיים: אסנת ונתנאל סמריק

עריכה ספרותית: ורד לוי-ברזילי

עריכה לשונית וניקוד: גלית גינסברג-גולדרייך

עיצוב הספר ועטיפה: ליליה לב ארי

איורים: איילת עין ורד

© 2015 כל הזכויות בעברית שמורות לגיל סתתי ולהוצאה לאור בינלאומית Contento de Semrik

איסרליש 22 תל אביב 67014

www.bookpublish.co.il

אין להעתיק ספר זה או חלק ממנו וכן לאחסן בבנק נתונים או להעביר בשירותים מקוונים, לשכפל, לעבד, או לתרגם בכתב, ללא אישור בכתב מהמו"ל

מסת"ב: 8-354-550-965-978

דאנקוד: 488-159

נדפס בישראל תשע"ה 2015

Printed in Israel

מוקדש באהבה להורי היקרים,
לאמי רוניה ולזכר אבי יעקב ז"ל

הִיָּה הִיָּה אֲרָנָב קָטָן וְשִׁמוֹ רִיטִיטִי.
הוא חי בְּמִאוּרָה עַל גְּדוֹת הַנַּחַל עִם אָבִיו וְאִמּוֹ.
רִיטִיטִי כָּל כֶּהָרָצָה לְשִׁחַק עִם חֲבֵרִים,
אֲבָל הוּא הִיָּה מְאוֹד בִּישָׁן
וְגַם דֵּי עֲצוּב...

בְּקָר אֶחָד יָצָא רִיטִיטִי לְאָחוֹ הַיָּרֵק.
בְּלֵב הַשָּׂדֶה רָאָה חֲבוּרָה שֶׁל אֲרָנָבוֹנִים
מְשִׁחִקִים וּמְשִׁתוֹלְלִים,
צוֹחֲקִים בְּקוֹל גָּדוֹל וּמְתַגְלָגְלִים בְּדֹשָׁא הָרֶךְ.
שִׁמַּח רִיטִיטִי לְמִרְאֵה הַחֲבוּרָה,
בִּקְשׁ בְּלִבּוֹ שִׁיזְמִינוּ גַם אוֹתוֹ לְשִׁחַק.

נָגַע רִיטִיטִי בְּכַפָּתוֹ הַקִּטְנָה
בְּכִתְפוֹ שֶׁל אֲרָנָב שֶׁהִתְגַּלְגַּל עַל הָעֵשָׁב לִידּוֹ.
הָאֲרָנָב הִסְתַּכֵּל עַל רִיטִיטִי הַנְּבוֹךְ וְאָמַר:
"מָה אַתָּה רוֹצֶה?"
אַתָּה מִפְרִיעַ לָנוּ לְשִׁחָק!"

נֶעֱלַב רִיטִיטִי וְהִתְרַחַק מִשָּׁם.

הוא הַתִּישֵׁב תַּחַת עֵץ וּבָכָה.
דְּמָעוֹת גְּדוּלוֹת זָלְגוּ עַל לְחָיָיו.
הוא הָיָה מִמָּשׁ עָצוּב.
”אַף אֶחָד לֹא רוּצָה לְשַׁחַק אֹתִי,
אַף אֶחָד לֹא אוֹהֵב אוֹתִי, ” חָשַׁב בְּצֶעֶר.
בְּאוֹתוֹ רָגַע חֲלָפָה עַל יָדוֹ חֲפוּשִׁית קִטְנָה,
וְהִנֵּה נִחְתָּה עַל רֹאשָׁהּ טָפָה גְּדוּלָּה וּמְלוּחָה.
הַתְּפִלָּאָה הַחֲפוּשִׁית - הֲרִי קִיץ עֹכָשׁוֹ וְאִין גֶּשֶׁם כָּלְלִי!
הֲרִימָה אֶת עֵינֶיהָ וְהִבְחִינָה בְּרִיטִיטִי הַמְתִּיפָה.

"הי, למה אתה בוכה? תראה, הרטבת את כלי,
קראה אל הארנבון העצוב.
שמע ריטיטי את הקול,
הביט שמאלה, הביט ימינה,
ולא ראה אף אחד.

צחקה החפושית בחביבות: "הנה אני, כאן למטה."
הביט ריטיטי למרגלותיו וסוף-סוף הבחין בחפושית שבעשב.
הושיט את כפתו בעדינות, והחפושית טפסה עליה בצעדים זריזים.

